

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 189/2567

พนักงานอัยการจังหวัดกำแพงเพชร โจทก์ นาย พ. กับพวก จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 68, ป.อ. มาตรา 297

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของร้านที่เกิดเหตุย่อมมีความชอบธรรมที่จะไล่กลุ่มผู้เสียหายซึ่งเป็นชายฉกรรจ์และมีพฤติกรรมสุมเสี่ยงต่อการวิวาทกันให้ออกไปจากที่เกิดเหตุได้ เมื่อจำเลยที่ 1 ถือปืนปีปกันเดินมาหน้าร้านที่เกิดเหตุและไล่ทุกคนให้กลับออกไป ผู้เสียหายกลับยืนเอามือโพล่หลังถืออาวุธมีดอยู่ในมือและโต้เถียงกับจำเลยที่ 1 โดยไม่ยอมออกจากที่เกิดเหตุ การที่จำเลยที่ 1 ให้จำเลยที่ 2 หยิบอาวุธปืนลูกซองมาโดยเจตนาเอามาขู่เพื่อไล่ผู้เสียหายจึงไม่ใช่การสมัครใจวิวาทกับผู้เสียหาย จำเลยที่ 1 ใช้ปืนปีปกันซึ่งไม่มีอำนาจร้ายแรงที่สามารถทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายได้ยิงผู้เสียหายเพื่อข่มขู่ให้ตกใจกลัวและรีบออกไปจากที่เกิดเหตุโดยเร็วเท่านั้น แต่แทนที่จะรีบออกไปจากที่เกิดเหตุ ผู้เสียหายกลับเดินเข้าหาจำเลยที่ 1 ทั้งที่ในมือถืออาวุธมีดอยู่ด้วย ทำให้เชื่อว่าผู้เสียหายจะเข้าไปใช้อาวุธมีดแทงจำเลยที่ 1 อย่างแน่นอน การที่จำเลยที่ 1 ใช้อาวุธปืนลูกซองเดียวถือด้วยมือข้างซ้ายยิงผู้เสียหายที่บริเวณแขนข้างขวาที่ถืออาวุธมีดเพียง 1 นัด แล้วต่างแยกย้ายกันไป จึงเป็นการกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตนโดยชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 92, 288, 376 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 ธิบปลดอกกระสุนปืนของกลาง เพิ่มโทษจำเลยที่ 1 ตามกฎหมาย จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต และฐานยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุ ในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชน ส่วนฐานร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่น จำเลยที่ 1 ให้การปฏิเสธ แต่รับว่าได้ทำร้ายร่างกายโดยอ้างเหตุป้องกันและรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ระหว่างพิจารณา จำเลยที่ 1 ถึงแก่ความตาย ศาลชั้นต้นจำหน้าคดีเฉพาะจำเลยที่ 1 ออกจากสารบบความ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 7, 72 วรรคสาม ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 จำคุก 6 เดือน จำเลยที่ 2 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 3 เดือน ธิบปลดอกกระสุนปืนของกลาง ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยที่ 2 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิกษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297 (8), 376 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี ช้อนาสืบของจำเลยที่ 2 เป็นประโยชน์แก่
การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เห็นสมควรลดโทษให้หนึ่ง
ในสาม จำคุก 8 เดือน เมื่อรวมกับโทษฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มี
และใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 11 เดือน นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2
ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้เถียงกันในชั้นนี้รับฟังได้ว่า ในวันที่ 18 กรกฎาคม
2563 เวลาประมาณ 22 นาฬิกา นายพิรพงษ์ นายโรจน์ศักดิ์ มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนายรุ่งโรจน์
กับพวก ที่บริเวณริมแม่น้ำปิง ตำบลในเมือง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ต่อมาวันที่ 20 กรกฎาคม 2563 นายพิรพงษ์ส่งข้อความทางแอปพลิเคชันเมสเซนเจอร์ไปหา
นางสาวเพชรรัตน์ เพื่อนของนายรุ่งโรจน์ให้นัดเจรจาเรื่องทะเลาะวิวาทที่คูเมืองด้านหลังวิทยาลัย
เทคนิคกำแพงเพชรเวลา 16 นาฬิกา แต่นายพิรพงษ์ไม่ไป จึงนัดเจรจากันใหม่ที่บริเวณหน้าร้าน
ข้าวมันไก่แจ้ซึ่งอยู่ตรงข้ามโรงพยาบาลเอกชนเมืองกำแพงเพชร จากนั้นกลุ่มของนายพิรพงษ์ นาย
โรจน์ศักดิ์ ซึ่งเป็นน้องชายของจำเลยที่ 2 กับพวกไปรออยู่บริเวณที่เกิดเหตุ ต่อมานายรุ่งโรจน์ นาย
กานต์นิธิผู้เสียหาย นายฉัตรชัย นายสุทธิวัฒน์ และนายพิรภัทรกับพวก เดินทางไปที่บริเวณหน้า
ร้านที่เกิดเหตุซึ่งเป็นร้านของจำเลยทั้งสองสามีภริยากัน โดยผู้เสียหายพกอาวุธมีดติดตัวไปด้วย
จำเลยที่ 1 นำปืนบีบีกัน (ปืนอัดลม) ออกมาจากบ้านใกล้ที่เกิดเหตุ และใช้จำเลยที่ 2 หยิบอาวุธ
ปืนยาวลูกซองเดี่ยวพร้อมกระสุนปืนลูกซอง ขนาด 12 จำนวน 3 นัด มาให้จำเลยที่ 1 จากนั้นจำเลย
ที่ 1 ใช้ปืนบีบีกัน (ปืนอัดลม) ยิงผู้เสียหาย 1 ถึง 2 นัด ผู้เสียหายถืออาวุธมีดเดินเข้ามาหาจำเลยที่ 1
จำเลยที่ 1 จึงใช้อาวุธปืนยาวลูกซองเดี่ยวยิงผู้เสียหาย 1 นัด กระสุนถูกผู้เสียหายที่ข้อศอกขวา
กระดูกข้อศอกขวาหัก เส้นประสาทขาด ต้องรักษาโดยการผ่าตัดใส่เฝือกและกายภาพบำบัด
นางสาวแสงดาวพี่สะใภ้ของจำเลยที่ 2 โทรศัพท์แจ้งเจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมือง
กำแพงเพชร เจ้าพนักงานตำรวจเดินทางไปที่เกิดเหตุยึดอาวุธปืนยาวลูกซองเดี่ยวและ
ปลอกกระสุนปืนลูกซอง ขนาด 12 จำนวน 1 ปลอก เป็นของกลาง คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกา
ของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 6 หรือไม่
ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้เสียหายกับพวก เป็นฝ่ายไปที่ร้านของจำเลยทั้งสองเพื่อตกลงปัญหา
ระหว่างนายรุ่งโรจน์พวกของผู้เสียหายกับนายพิรพงษ์ซึ่งเป็นพวกของน้องชายจำเลยที่ 2 โดย
ตกลงให้นายรุ่งโรจน์กับนายพิรพงษ์ชกต่อยกันตัวต่อตัว แต่จำเลยที่ 1 เดินถือปืนบีบีกันมา
ที่เกิดเหตุเสียก่อน แล้วไล่ให้กลุ่มผู้เสียหายออกไปจากที่เกิดเหตุแต่ผู้เสียหายไม่ยอมกลับ ขณะนั้น
ผู้เสียหายยื่นเอามือไพล่หลังถืออาวุธมีดอยู่ในมือ จำเลยที่ 1 ถามผู้เสียหายว่า "มึงเอามีดออกมา
ทำไม" ผู้เสียหายตอบว่า "เอามาแทงแกใจ" จำเลยที่ 2 พูดว่าเราไม่รู้จักกันมาก่อนทำไมมาพูด
แบบนี้ให้กลับออกไป แต่ผู้เสียหายไม่ยอมกลับ จำเลยที่ 1 จึงให้จำเลยที่ 2 หยิบอาวุธปืนมา
โดยเจตนาเอามาขู่เพื่อไล่ผู้เสียหาย พฤติการณ์ของจำเลยที่ 1 ดังกล่าวยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการ
สมัครงิ่ววิวาทกับผู้เสียหาย เมื่อจำเลยทั้งสองเป็นเจ้าของร้านที่เกิดเหตุย่อมมีความชอบธรรมที่จะ
ไล่กลุ่มผู้เสียหายซึ่งเป็นชายฉกรรจ์และมีพฤติกรรมสุมเสี่ยงต่อการวิวาทกันให้ออกไปจากที่เกิดเหตุ
ได้ แต่ผู้เสียหายไม่ยอมออกไปจากที่เกิดเหตุ จึงเป็นการกระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวน
การครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของจำเลยทั้งสองโดยปกติสุข การที่จำเลยที่ 1 ใช้ปืนบีบีกันซึ่งไม่มี
อำนาจรุนแรงที่สามารถทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกายได้ ยิ่งผู้เสียหายไปก็เพื่อข่มขู่ผู้เสียหายให้
ตกใจกลัวและรีบออกไปจากที่เกิดเหตุโดยเร็วเท่านั้น ครั้นผู้เสียหายถูกยิงแล้วแทนที่จะรีบออกไป

จากที่เกิดเหตุ แต่ผู้เสียหายกลับเดินเข้าไปหาจำเลยที่ 1 ทั้งที่ในมือถืออาวุธมีดอยู่ด้วย ทำให้เชื่อว่าผู้เสียหายจะเข้าไปใช้อาวุธมีดแทงจำเลยที่ 1 อย่างแน่นอน การที่ผู้เสียหายอ้างว่าจะเข้าไปแย่งอาวุธปืนจากจำเลยที่ 1 นั้น จึงไม่สมเหตุผลและไม่น่าเชื่อถือ ดังนั้นการที่จำเลยที่ 1 ใช้อาวุธปืนยาวลูกซองเดี่ยวซึ่งถือด้วยมือข้างซ้ายยิงผู้เสียหายที่บริเวณแขนข้างขวาซึ่งผู้เสียหายถืออาวุธมีดอยู่เพียง 1 นัด และไม่ได้ยิงผู้เสียหายซ้ำอีกทั้งที่จำเลยที่ 1 ยังมีลูกกระสุนปืนเหลืออยู่ เมื่อผู้เสียหายยกมือพุดขอโทษ จำเลยที่ 1 ก็กลับเข้าบ้านไป การกระทำของจำเลยที่ 1 จึงเป็นการกระทำเพื่อป้องกันสิทธิของตนให้พ้นอันตรายซึ่งเกิดจากการประทุษร้ายอันละเมิดต่อกฎหมาย และเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึงและกระทำพอสมควรแก่เหตุ เมื่อการกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว การที่จำเลยที่ 2 นำอาวุธปืนยาวลูกซองเดี่ยวมาส่งให้จำเลยที่ 1 จึงไม่เป็นการกระทำความผิดไปด้วย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 ฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัส และฐานร่วมกันยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุในเมือง หมู่บ้านหรือที่ชุมนุมชนมานั้น ยังไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ส่วนที่จำเลยที่ 2 ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอลงโทษให้แก่จำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตนั้น เมื่อศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 3 เดือน และศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง การที่จำเลยที่ 2 ฎีกาในประเด็นดังกล่าวจึงเป็นการฎีกาโต้แย้งดุลพินิจในการลงโทษของศาลอุทธรณ์ภาค 6 เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงอันต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษากลับ ให้บังคับตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

องค์คณะ

สถาพร วงศ์ตระกูลรักษา · บุญชัย กริชชาญชัย · อภิชาติ ภมรบุตร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/189/2567>